

2) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, με τις θεμελιώδεις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ιθαγένειας της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ), σε συνδυασμό με τα άρθρα 12 και 17 επ. της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: ΕΚ), κανονιστική ρύθμιση για τη μεταφορά του άρθρου 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαίσου 2002/584/ΔΕΥ στο εσωτερικό δίκαιο κράτους μέλους, ρύθμιση δυνάμει της οποίας, ενώ η έκδοση υπηκόων του εν λόγω κράτους μέλους προς εκτέλεση ποινής επιτρέπεται μόνο με τη συναίνεσή τους, η έκδοση υπηκόων άλλων κρατών μελών μπορεί να επιτραπεί, κατά διακριτική ευχέρεια, χωρίς τη συναίνεσή τους, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει οι εν λόγω αρχές να λαμβάνονται υπόψη κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας;

(¹) ΕΕ L 190, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Φεβρουαρίου 2008 — Margarete Block κατά Finanzamt Kaufbeuren

(Υπόθεση C-67/08)

(2008/C 107/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Margarete Block

Ανααιρεσίβλητο: Finanzamt Kaufbeuren

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 73 Δ, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, ΕΚ) να αποκλείεται, κατά το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, σημείο 1, του Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (γερμανικού νόμου για τον φόρο κληρονομιάς και τον φόρο δωρεάς), σε συνδυασμό με το άρθρο 121 του Bewertungsgesetz (γερμανικού νόμου περί φορολογητέας αξίας) (περιορισμός λόγω φορολογητέου αντικειμένου), ο συμψηφισμός του ισπανικού

φόρου κληρονομιάς με τον γερμανικό φόρο κληρονομιάς ακόμη και σε περιπτώσεις κληρονομιών που ανάγονται στο 1999;

2) Έχει το άρθρο 73 Β, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ) την έννοια ότι ο φόρος κληρονομιάς τον οποίο επιβάλλει ένα άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την κτήση από τον κληρονόμο που κατοικεί στη Γερμανία των χρηματικών απαιτήσεων που είχε ο κληρονόμος, ο οποίος επίσης κατοικούσε στη Γερμανία πριν από τον θάνατό του, κατά πιστωτικών ιδρυμάτων στο άλλο αυτό κράτος μέλος πρέπει να συμψηφίζεται με τον γερμανικό φόρο κληρονομιάς;

3) Έχει σημασία για τον προσδιορισμό του κράτους που οφείλει να αποφύγει τη διπλή φορολόγηση ο αντικειμενικός ή μη χαρακτήρας των διαφόρων σημείων αναφοράς που προβλέπουν οι εθνικές φορολογικές νομοθεσίες και, αν ναι, αποτελεί η κατοικία του δανειστή αντικειμενικότερο σημείο αναφοράς από ό,τι η έδρα του οφειλέτη;

Αίτηση του Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Ιταλία) της 20ής Φεβρουαρίου 2008 — Raffaello Visciano κατά I.N.P.S.

(Υπόθεση C-69/08)

(2008/C 107/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Raffaello Visciano

Εναγόμενο: I.N.P.S.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επιτρέπουν τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 80/987 (¹) της 20ής Οκτωβρίου 1980, τα οποία προβλέπουν την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών από αμοιβές, να χάνουν οι απαιτήσεις αυτές, όταν προβάλλονται έναντι του οργανισμού εγγυήσεως, τον αρχικό μισθολογικό τους χαρακτήρα και να χαρακτηρίζονται προνοιακές για τον μοναδικό λόγο ότι το κράτος μέλος έχει αναθέσει την πληρωμή τους σε οργανισμό προνοίας και συνεπώς, στην εθνική νομοθεσία, ο όρος «αμοιβή εργασίας» έχει αντικατασταθεί από τον όρο «προνοιακή παροχή»;